

maaske fra den ærede Ministers Side kunne opfattes som værende prægede af nogen Lidenskab. Men den højtærede Minister har ogsaa i Virkeligheden stillet sig paa et ganske særegent Standpunkt, idet han identificerer sig fuldstændig med Landbruget selv. Man kan sige, at det er udmærket for en Landbrugsminister, men jeg tror dog ikke, det er rigtigt, jeg tror dog alligevel, at enhver Minister maa stille sig saaledes, at han ser paa det heles Interesse og ser paa de forskellige Parters Interesse, som i en bestemt Sag kunne staa mod hinanden. Men den højtærede Minister sagde i sit Indledningsforedrag: „Dette Forslag“ — som vi have foreliggende for os — „indeholder altsaa Landbrugets Ønsker, men vi ere selvfølgelig rede til at forhandle med Repræsentanter for andre Anskuelse for saa vidt der skulde være enkelte Ting, som man fra anden Side maatte ønske forandrede“. Det er jo i ethvert Tilfælde allerede naadigt, at de Herrer Landbrugere og deres Repræsentant i Regeringen ville forhandle med Repræsentanter for andre Anskuelse i alt Fald om enkelte Tings Forandring i det Forslag, der ligger for.

Jeg skal nu gaa over til Lovforslaget, som jeg ikke kan nægte, at jeg finder, er et ganske mærkeligt Lovforslag. Det vender for mig op og ned paa alle de Begreber, i hvilke jeg i min Tid er bleven opdragen, det vender op og ned paa den Hovedanskuelse, som dog har gaaet gennem vor Lovgivning: i lange Tider og ogsaa finder Udtryk i selve vor Grundlov, at man ikke bør gøre stærkere Indgreb i det private Erhverv end absolut nødvendigt for Samfundets Skyld. Og da er det, jeg maa spørge: Er det nu virkelig absolut nødvendigt at gaa saa vidt, som man i dette Lovforslag er gaaet? Hvad er det, man vil? Man vil en Monopolisering, en Monopolisering først af al Eksportslagteri til enkelte større Slagterier, til Statens egne Slagterier, til en Del kommunale Slagterier og til de private Slagterier, som den højtærede Minister vil give sit Stempel, sin Anerkendelse, at de skulle have Lov til Eksportering, andre ikke. Det er en Monopolisering, som vil falde meget haardt paa alle dem — og det er maaske ikke saa ganske faa — det kommer til at gaa ud over. Endvidere er det en Monopolisering af hele Pølsefabrikationen; ogsaa den skal nu for Fremtiden være afhængig af ministeriel Anerkendelse, af, man kan sige — ja, jeg vil ikke bruge et stærkere Udtryk end ministeriel Anerkendelse. Pølsefabri-

kationen, som hidtil har været en fri Sag, som hidtil har kunnet udføre sine Produkter, som den vilde, skal nu indskrænkes gennem Bestemmelser i § 1 og 2, sammenlignet med § 4, til ikke at kunne virke, uden at Ministeren har givet den sit Stempel. Thi kan man end om de private Slagterier sige: Ja, de kunne jo slagte for det indenlandske Forbrug, selv om det ikke tillades dem at slagte for det udenlandske Forbrug, turde det være temmelig umuligt at sige om Pølsefabrikkerne. Temmelig umuligt! De maa enten være saaledes stillede, at de virkelig kunne udføre deres Fabrikata ligesaa vel til Udland som til Indland, eller ogsaa maa de opgive deres Forretning. Jeg ser ikke rettere end: et af to. For det 3dje ophæver man paa dette ikke ganske uvigtige Omraade et Fortrin, som vort Land hidtil har haft fremfor de fleste andre Lande, nemlig den fri Indførelse i alle Havne her i Landet. Den skal nu indskrænkes til de enkelte Havne, hvor Ministeren har tilladt, at der maatte være Eksportslagterier. — Jeg antager nemlig, at det maa være dem — men i alt Fald, den skal indskrænkes til enkelte Havne, som skulle monopoliseres.

Endvidere, for det 4de ligger der jo et andet Lovforslag for, angaaende en statsgaranteret, tvungen Forsikring af alle Slagtekreaturer. Ja, Lovforslaget er jo ikke for i Øjeblikket, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men jeg maa dog sige, at her er der ogsaa en Monopolisering fra Statens Side af en vis Art af Forsikringsvæsenet her i Landet, som jeg i alt Fald ved med mig selv, at jeg altid skal stemme imod, naar det kommer til endelig Afstemning. Tillige mener jeg, at saaledes i alt Fald som Lovforslaget er affattet, er det meget tvivlsomt, om det vil komme til at virke efter Ønske; meget tvivlsomt, thi det maa vel være Hensigten at slaa de private Forsikringsforeninger ihjel. Det er meget tvivlsomt, det kommer ganske an paa, hvorledes de Herrer Dyr læger ville opfatte deres Hverv. Ville de være tilstrækkelig strenge, ja saa ville alle Prangere, Forhandlere af Kvæg, som ikke ere sikre paa, at de kunne faa Dyr lægerne til at anerkende deres Kvæg for at skulle forsikres, — min Tro, gaa de til de Forsikringer, hvor man tager imod ethvert Dyr. Tillige er jeg ganske sikker paa, at den statsgaranterede Slagtningsassurance vil blive langt dyrere end den, som de private Assurandører for Øjeblikket fordre. Jeg mener det, naar jeg ser hen til, hvad Prisen er her i Kjøbenhavn for Assurance,